

man dog kræve, at Staten søger at føre et Tilsyn med disse Penges Anvendelse. Sker da dette? Jeg maa mene nej. Mange af disse Penge gaar i forkerte Lommer. Det er jo Meningen, at disse Penge skulde komme Husmændene, som tager disse smaa Jordbrug, til gode, men det gør de ikke, ikke i den Udstrækning, de kunde, dersom man fra Statens Side vilde føre det tilstrækkelige Tilsyn dermed. Jeg maa derfor kræve af den højtærede Landbrugsminister, at han undersøger disse Forhold til Bunds, og maa særlig kræve af den højtærede Landbrugsminister, at der træffes Foranstaltninger til, at der oprettes kommunale Tilsyn i alle de forskellige Kommuner, hvor Staten anbringer Penge til Udstykning af Jord, kommunale Tilsyn, hvorigennem Statstilskuddene bliver bragt ud til disse Mennesker, saaledes at man virkelig faar et effektivt Tilsyn med, at Pengene kommer paa rette Sted. De Amdsudvalg, som vi i Øjeblikket har, har ikke vist sig fyldestgørende. Det har vist sig, at disse Udvalg ikke kan føre tilstrækkeligt Tilsyn og ikke i tilstrækkeligt Omfang kan hjælpe de Mennesker, som gaar ind til disse smaa Brug. Man kan ikke forlange af en almindelig Arbejder, som aldrig har haft med Administration af noget at gøre, at han pludselig skal kunne optræde som Bygherre og med nogen som helst Sandsynlighed for et godt Resultat til sin egen Fordel skal kunne forhandle med Mennesker, som er ham ganske overlegne paa dette Omraade. Derfor maa den højtærede Landbrugsminister sørge for, at der kommer nogen til at hjælpe disse Mennesker, til at hjælpe dem til Rette i alle de mangfoldige Forhold, der spiller ind, naar et saadant nyt Hjem skal oprettes. Dette er forsaemt i en overordentlig sørgelig Grad. Disse Mennesker skal hjælpes, Staten skal hjælpe dem, skal sørge for, at de bliver hjulpet i alle Forhold vedrørende deres nye Hjem.

Amdsudvalgene har, som sagt, svigtet, og Jordlovsudvalget svigter, idet Jordlovsudvalget jo er en højere staaende Autoritet, som svæver et eller andet Sted oppe under Skyerne og ikke er almindelig tilgængelig for en arm Husmand; naar man henvender sig til dette høje Udvalg, faar man enten intet Svar, eller ogsaa faar man et Svar, som Husmanden ikke forstaar. Derfor maa man sørge for at skabe en Institution, som er tilgængelig for Husmanden, skabe et Udvalg, som denne Mand kan støtte sig til, et Udvalg, som sørger for, at han faar anvendt sine Penge paa den rigtige Maade, og at de ikke gaar i en tilfældig Haandværkers Lomme i Stedet for i hans egen.

Og fremfor alt maa jeg henstille til den højtærede Minister at drage Omsorg for, at man ikke som nu i første Række lægger Vind paa at opføre en pragtfuld Bolig, hvori der ingen Møbler er, og Stalde, hvori der ingen Kreaturer staaer, men at man først og fremmest sørger for at etablere hele denne Udstykning paa en saadan Maade, at der skabes Hjem, som er underbygget med Eksistensmuligheder, som har Midler til at skaffe den Besætning, der skal bære Hjemmets fremtidige Eksistens. Det har man ikke nu. Nu bygger man en flot Bolig, flotte Stalde, men man har ikke noget at sætte derind, og saa sidder dette stakkels Menneske og skal leve af den Smule Jord, og da man ikke kan spise Jorden, viser det sig, at denne Mand ikke kan leve. Jeg ved jo godt, at den højtærede Landbrugsminister — nej, det vil jeg dog ikke beskyldte den højtærede Landbrugsminister for, men jeg ved, at det ærede Medlem, som er Formand for Jordlovsudvalget, har haft den vrang Forestilling, at det ikke var nødvendigt, at disse Mennesker begyndte med fuld Besætning, det var nok, naar de havde en lille Smule, saa kunde de Tid efter anden arbejde sig op. Jeg har gentagne Gange gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at dette er umuligt. Betingelsen for, at et lille Landbrug kan betale sig, er ganske simpelt den, at der er fuld Besætning til Stede paa Bruget fra første Begyndelse. Saa er Eksistensmuligheden der, men naar der ingen Besætning er, er der ingen Mulighed for at leve der. Derfor maa jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister at lægge om paa en anden Bø, sørge for, at noget af Statstilskuddet anvendes til at købe Besætning til Bruget, og saa forlange, at disse Mennesker skal have den Kapital, der i Forbindelse med det Byggelaan, som gives af Staten, er tilstrækkelig til at opføre Bygningerne, men de kommunale Udvalg skal altsaa sørge for, at der er Penge i Behold paa Mandens Konto til at skaffe Besætning til hans Brug. Hvis man gaar den Vej, giver man disse Mennesker et overordentligt Gode, og saa skaber man Mulighed for, at disse Hjem kan blive lykkelige Hjem, men gaar man den Vej, man hidtil har betraadt, lader man den Slendrian, som er kommet ind i det hele, fortsættes, saa fører man Tusinder af Mennesker ud i Ulykke i Stedet for at føre dem ind i noget, som er godt. Jeg skal tillade mig at anmode den højtærede Minister om i allerhøjeste Grad at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold.